QURAN (FINNISH)

41 - FUSSILAT (Erottelemisen suura)

1. Ylistetty, kunnian Jumala.

2. Katso, tÃ¤mÃ¤ on ilmoitus laupiaalta, armolliselta Jumalalta,

3. kirjoitus, jonka sÃ¤keet ovat selvÃ¤t, arabialainen Koraani kansalle, jolla on tieto,

4. hyvien sanomain lÃ¤hetti ja varottaja, mutta useimmat heistÃ¤ kÃ¤Ã¤ntyvÃ¤t pois, niin etteivÃ¤t kuule,

5. ja he sanovat: Â»SydÃ¤memme ovat suljetut siltÃ¤, jonka puoleen kutsut meitÃ¤; korvamme ovat kuurot, ja sinun ja meidÃ¤n vÃ¤lillÃ¤mme riippuu verho. Toimi siis; kyllÃ¤ mekin toimimme.Â»

6. Sano: Â»MinÃ¤ olen vain kuolevainen niinkuin tekin. Minulle on ilmoitettu, ettÃ¤ Jumalanne on ainoa Jumala. Seuratkaa siis oikeata tietÃ¤, joka johtaa HÃ¤nen luokseen, ja anokaa HÃ¤neltÃ¤ anteeksiantoa. Voi monijumalaisia,

7. niitÃ¤, jotka eivÃ¤t anna almuja eivÃ¤tkÃ¤ usko tÃ¤mÃ¤njÃ¤lkeiseen elÃ¤mÃ¤Ã¤n.Â»

8. Ne, jotka uskovat ja tekevÃ¤t hyviÃ¤ tÃ¶itÃ¤, saavat totisesti verrattoman palkinnon.

9. Sano: Â»KiellÃ¤ttekÃ¶ todella HÃ¤net, joka loi maan kahdessa pÃ¤ivÃ¤ssÃ¤, ja asetatteko HÃ¤nen rinnalleen vertaisia?Â» HÃ¤n on maailmojen valtias.

10. HÃ¤n pystytti vuoret maan pinnalle, siunasi maan ja varusti sen ravinnolla neljÃ¤ssÃ¤ pÃ¤ivÃ¤ssÃ¤, yhtÃ¤ runsaasti kaikille tarvitsijoille.

11. Sitten tuli vuoro taivaan, joka oli pelkkÃ¤Ã¤ usvaa, ja HÃ¤n sanoi sille sekÃ¤ maalle: Â»Tulkaa esiin kumpikin, suosiolla tai vastahakoisesti.Â» Ja ne sanoivat kumpikin: Â» Me tulemme suosiollaÂ».

12. Niin HÃ¤n jÃ¤rjesti ne kahdessa pÃ¤ivÃ¤ssÃ¤ seitsemÃ¤ksi taivaaksi ja ilmoitti kullekin taivaalle sen tehtÃ¤vÃ¤n. Ja Me koristimme alemman taivaan loistavin tÃ¤hdin, jotka panimme sen vartijoiksi; tÃ¤mÃ¤ on HÃ¤nen asetuksensa, jonka on valta ja tieto.

13. Mutta jos he kÃ¤Ã¤ntyvÃ¤t pois, sano: Â»Olen varoittanut teitÃ¤ kurituksesta, sellaisesta rangaistuksesta kuin Aadin ja Tamuudin.Â»

14. Kun nÃ¤ille lÃ¤hetetyt sananjulistajat tulivat heidÃ¤n luokseen sekÃ¤ edestÃ¤ ettÃ¤ takaa sanoen: Â»Ã„lkÃ¤Ã¤ palkelko muuta kuin Jumalaa!Â» niin he sanoivat: Â»Jos Herramme olisi tahtonut, HÃ¤n olisi varmasti lÃ¤hettÃ¤nyt alas enkelinsÃ¤; niinpÃ¤ emme totisesti usko sanomaa, joka on lÃ¤hetetty teidÃ¤n mukananne.Â»

15. Aadin kansa pÃ¶yhkeili suotta ja sanoi: Â»Kuka on meitÃ¤ mahtavampi?Â» EivÃ¤tkÃ¶ he havainneet, ettÃ¤ Jumala, joka heidÃ¤t oli luonut, oli heitÃ¤ mahtavampi? Ja he kielsivÃ¤t ilmoituksemme.

16. Niin Me lÃ¤hetimme raivoisan tuulen heidÃ¤n ylitseen useana onnettomuutta tuottavana pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ antaaksemme heidÃ¤n maistaa hÃ¤peÃ¤llistÃ¤ rangaistusta maallisessa elÃ¤mÃ¤ssÃ¤. Mutta totisesti on tulevan elÃ¤mÃ¤n rangaistus vielÃ¤ paljon hÃ¤peÃ¤llisempi, eivÃ¤tkÃ¤ he saa mitÃ¤Ã¤n apua.

17. MitÃ¤ tulee Tamuudiin, osoitimme heille oikean tien, mutta he valitsivat harhan vÃ¤littÃ¤mÃ¤ttÃ¤ johdatuksesta. Niin kohtasi heitÃ¤ nÃ¶yryyttÃ¤vÃ¤n rangaistuksen ruoska heidÃ¤n ansionsa mukaan.

18. Mutta niitÃ¤ armahdimme, jotka kavahtivat pahaa ja uskoivat.

19. SinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤, jolloin Jumalan viholliset kootaan tulen eteen, heidÃ¤t jaetaan ryhmiin.

20. Ja kun he saapuvat sinne, heidÃ¤n silmÃ¤nsÃ¤, korvansa ja ihonsa todistavat heitÃ¤ vastaan siitÃ¤, mitÃ¤ he ovat tehneet.

21. Ja he sanovat iholle: Â»Miksi todistat meitÃ¤ vastaanÂ»? TÃ¤mÃ¤ sanoo: Â»Jumala, joka antaa kaikille ilmaisukyvyn, on pannut minut puhumaan; HÃ¤n on alussa luonut teidÃ¤t, ja HÃ¤nen tykÃ¶nsÃ¤ joudutte palaamaan.

22. Te ette voineet niin kÃ¤tkeytyÃ¤, etteivÃ¤t korvanne, silmÃ¤nne ja ihonne todistaneet teitÃ¤ vastaan, vaikka ajattelitte, ettÃ¤ Jumalalle oli tuntematonta suuri osa siitÃ¤, minkÃ¤ te teitte.

23. TÃ¤mÃ¤ ajatus Herrastanne on syÃ¶ssyt teidÃ¤t kadotukseen, ja teistÃ¤ on tullut turmion omia.Â»

24. Jos he kestÃ¤vÃ¤t, pysyy tuli yhÃ¤ heidÃ¤n asuntonaan, ja jos he anovat armoa, eivÃ¤t he niihin kuulu, joille armoa suodaan.

25. Me olemme mÃ¤Ã¤rÃ¤nnyt heille seuralaisia, jotka kuvailivat kauniiksi sen, mikÃ¤ odotti heitÃ¤, ja myÃ¶s sen, mikÃ¤ heillÃ¤ oli takanaan. Ja niin kÃ¤vi heidÃ¤n suhteensa toteen sana, joka dzinnien ja ihmisten keskuudessa jo ennen on sanottu, ettÃ¤ he totisesti joutuvat kadotukseen.

26. Ja ne, jotka eivÃ¤t usko, sanovat: Â»AlkÃ¤Ã¤ kuunnelko tÃ¤mÃ¤n Koraanin lukemista, vaan pitÃ¤kÃ¤Ã¤ melua; ehkÃ¤ pÃ¤Ã¤sette voitolle.Â»

27. SentÃ¤hden Me totisesti annamme uskottomien maistaa ankaraa kuritusta ja totisesti annamme heille palkan pahoista tÃ¶istÃ¤, joita he tekivÃ¤t.

28. Jumalan vihollisten palkka on tuli; se on oleva heidÃ¤n asuntonaan ikuisesti, palkaksi siitÃ¤, ettÃ¤ he kielsivÃ¤t MeidÃ¤n ilmoituksemme.

29. Ja ne, jotka eivÃ¤t usko, sanovat: Â»Herra, osoita meille dzinnien ja ihmisten joukosta ne, jotka johtivat meidÃ¤t harhaan, jotta saattaisimme polkea heidÃ¤t jalkoihimme, niin ettÃ¤ he alimpaan paikkaan joutuisivat.Â»

30. Niiden luokse, jotka sanovat: Â»Jumala on HerrammeÂ» ja pysyvÃ¤t oikealla tiellÃ¤, laskeutuvat enkelit sanoen: Â»AlkÃ¤Ã¤ pelÃ¤tkÃ¶ Ã¤lkÃ¤Ã¤kÃ¤ olko murheissanne, vaan ottakaa vastaan ilosanoma paratiisista, joka teille on luvattu.

31. Me olemme teidÃ¤n suojelijanne sekÃ¤ tÃ¤mÃ¤n maailman elÃ¤mÃ¤ssÃ¤ ettÃ¤ sitÃ¤ seuraavassa; siinÃ¤ olette saavat mitÃ¤ pyydÃ¤tte ja mitÃ¤ sielunne halajaa.

32. Lahjaksi HÃ¤neltÃ¤, joka on anteeksiantava, armahtava.

33. Ken puhuu paremmin kuin se, joka kutsuu muita Jumalan luokse, tekee hyvÃ¤Ã¤ ja sanoo: Â»Totisesti olen Jumalalle alamainenÂ»?

34. HyvÃ¤ ja paha eivÃ¤t ole samanlaisia. Karkoita paha sillÃ¤, mikÃ¤ on parempaa, ja katso se, jonka kanssa olit vihoissa, on kuin hyvÃ¤ ystÃ¤vÃ¤si.

35. Mutta sen saavuttavat vain pitkÃ¤mieliset; sen saavat vain ne, joiden osana on suuri onni.

36. Ja jos Saatana sinua tahtoisi johtaa kiusaukseen, turvaudu Jumalaan; totisesti, HÃ¤n on kuuleva, kaikkitietÃ¤vÃ¤.

37. HÃ¤nen tunnusmerkkejÃ¤Ã¤n ovat yÃ¶ ja pÃ¤ivÃ¤, aurinko ja kuu. Ã„lkÃ¤Ã¤ kumartako aurinkoa ja kuuta, vaan kumartakaa Jumalaa, joka ne loi, jos HÃ¤ntÃ¤ tahdotte palvoa!

38. Mutta jos he osoittautuvat ylpeiksi, niin kyllÃ¤ ne, jotka ovat Herrasi luona, ylistÃ¤vÃ¤t HÃ¤ntÃ¤ pÃ¤ivin ja Ã¶in, vÃ¤symÃ¤ttÃ¤.

39. HÃ¤nen merkkejÃ¤Ã¤n on sekin, ettÃ¤ nÃ¤ette maan kuivuneena, mutta kun Me lÃ¤hetÃ¤mme sille vettÃ¤, se saa elon ja kasvuvoiman; totisesti HÃ¤n, joka antaa sille elon, on antava elÃ¤mÃ¤n kuolleille, totisesti HÃ¤nellÃ¤ on valta kaiken yli.

40. Totisesti eivÃ¤t ne, jotka poikkeavat oikealta tieltÃ¤ kieltÃ¤en ilmoituksemme, pÃ¤Ã¤se MeiltÃ¤ piiloon. Kumpi on parempi, sekÃ¶, joka on heitetty tuleen, vai se, joka pÃ¤Ã¤see turvaan ylÃ¶snousemuksen pÃ¤ivÃ¤nÃ¤? TehkÃ¤Ã¤ mitÃ¤ tahdotte, HÃ¤n totisesti nÃ¤kee mitÃ¤ teette,

41. nÃ¤kee ne, jotka eivÃ¤t usko varoitukseen, kun se tulee heidÃ¤n luokseen. Totisesti, Koraani on ylevÃ¤ Kirjoitus,

42. valhe ei siihen ylety, ei edestÃ¤ eikÃ¤ takaa; se on sanoma viisaalta, ylistetyltÃ¤.

43. Sinulle ei sanota mitÃ¤Ã¤n muuta, kuin mitÃ¤ sanottiin jo sananjulistajille ennen sinua; Herrasi voi anteeksi antaa, mutta myÃ¶s ankarasti rangaista.

44. Jos Me olisimme tehnyt siitÃ¤ vieraskielisen Koraanin, niin olisivat he varmasti sanoneet: Â»Miksi hÃ¤nen merkkinsÃ¤ eivÃ¤t ole selviÃ¤? Vierastako kieltÃ¤ arabialaiselle?Â» Sano: Â»Se on niille, jotka uskovat, ojennus ja parannus.Â» Mutta epÃ¤uskoisten korvat ovat kuurot ja heidÃ¤n silmÃ¤nsÃ¤ sokeat; he kuulevat huudot vain heikosti.

45. Totisesti, Me annoimme Moosekselle Kirjoituksen, mutta siitÃ¤ on kiistelty. Ja ellei Herrasi olisi toisin mÃ¤Ã¤rÃ¤nnyt, olisi tuomio totisesti jo annettu heille; mutta rauhattomina he yhÃ¤ pelkÃ¤Ã¤vÃ¤t sitÃ¤.

46. Kuka tahansa tekee hyvÃ¤Ã¤, sille se koituu hÃ¤nen oman sielunsa hyvÃ¤ksi, ja kuka pahaa tekee, sille koituu se hÃ¤nen sielunsa vahingoksi. Herrasi ei tee vÃ¤Ã¤ryyttÃ¤ palvelijoilleen.

47. HÃ¤nestÃ¤ riippuu hetki, ja HÃ¤n sen tietÃ¤Ã¤. Ei tule hedelmÃ¤ kuorestaan, ei nainen kanna eikÃ¤ synnytÃ¤ HÃ¤nen tietÃ¤mÃ¤ttÃ¤Ã¤n. Ja sinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤, jolloin HÃ¤n huutaa heille: Â»MissÃ¤ ovat ne, joita vertaisinani palvelitte?Â» he sanovat: Â» Me vakuutamme Sinulle, ettÃ¤ meidÃ¤n joukossamme ei ole yhtÃ¤Ã¤n niiden todistajaa.Â»

48. Ja ne, joita he ennen kumarsivat, hÃ¤ipyvÃ¤t heiltÃ¤, ja he huomaavat, ettei heillÃ¤ ole pelastuksen mahdollisuutta.

49. Ihminen ei milloinkaan vÃ¤sy pyytÃ¤mÃ¤Ã¤n hyvÃ¤Ã¤, mutta jos paha kohtaa hÃ¤ntÃ¤, joutuu hÃ¤n epÃ¤toivon valtaan.

50. Mutta jos Me annamme hÃ¤nen kokea armoamme ahdistuksen jÃ¤lkeen, hÃ¤n sanoo varmasti: Â»TÃ¤mÃ¤ on minulle kuuluvaa, enkÃ¤ usko tuomion pÃ¤ivÃ¤Ã¤n; mutta jos minut lÃ¤hetetÃ¤Ã¤n takaisin Herrani luo, olen HÃ¤nen luonaan varmasti kokeva hyvÃ¤Ã¤.Â» Mutta totisesti Me osoitamme epÃ¤uskoisille, mitÃ¤ he ovat tehneet, ja annamme heidÃ¤n kokea kovan rangaistuksen.

51. Kun Me osoitamme suosiota ihmiselle, hÃ¤n kÃ¤Ã¤ntyy pois ja etÃ¤Ã¤ntyy, mutta kun vastoinkÃ¤yminen kohtaa hÃ¤ntÃ¤, hÃ¤nen rukouksensa ovat pitkÃ¤t ja nÃ¶yrÃ¤t.

52. Sano: Â»Katso, jos se on Jumalalta, te kiellÃ¤tte sen; kuka erehtyy enemmÃ¤n kuin se, joka nÃ¤in kauaksi harhautuu?Â»

53. Me osoitamme heille pian merkkimme sekÃ¤ kaukaisilla seuduilla ettÃ¤ heidÃ¤n oman kansansa keskuudessa, kunnes totuus kirkastuu heille kokonaan. EikÃ¶ riitÃ¤, ettÃ¤ Herrasi on kaiken todistaja?

54. Toden totta, he epÃ¤ilevÃ¤t joutumistaan Herransa eteen, mutta HÃ¤n totisesti ohjaa maailman menoa.